

Jona als profeet gezonden

Prediking over Jona 1:1-4

'En het woord des HEEREN geschiedde tot Jona, den zoon van Amitthai, zeggende: Maak u op, ga naar de grote stad Nineve, en predik tegen haar; want hun lieder boosheid is opgeklimmen voor Mijn aangezicht. Maar Jona maakte zich op om te vluchten naar Tarsis, van het aangezicht des HEEREN; en hij kwam af te Jafo, en vond een schip, gaande naar Tarsis, en hij gaf de vracht daarvan, en ging neder in hetzelfde, om met hen lieden te gaan naar Tarsis, van het aangezicht des HEEREN. Maar de HEERE wierp een groten wind op de zee; en er werd een grote storm in de zee, zodat het schip dacht te breken'.

Liturgie

Psalm 25 : 2

Psalm 119 : 72

Psalm 139 : 3, 4, 5, 6

Psalm 2 : 6

Psalm 32 : 5

Schriftlezing Jona 1, kerntekst 1:1-4

Gemeente,

Zo de Heere wil, willen wij ons in de eerstkomende maanden bezighouden met de profeet Jona. Ik verzoek u dan ook wel dit boek thuis telkens weer met grote aandacht na te lezen. Dan heeft u er nut en profijt van. Vergeet niet dit biddende te doen, want de gemeenschap met de God van Jona wordt alleen op de knieën geleerd. Wij vinden Jona maar een vreemde man. Zeker een interessante figuur. Als kind wist hij al onze aandacht te boeien. Wij zagen hem deserteren, vluchten, schipbreuk lijden, in de muil van een vis verdwijnen, en weer op het droge komen. In zekere zin blijven wij kind. Er was eens een kind dat opgetogen thuis kwam en vader en moeder vertelde, dat de meester beloofd had dat zij in de namiddag het binnenste van een mens zouden zien. Daarvan had deze knaap al veel gehoord, maar nog nooit gezien. Hij stelde zich voor, dat hij nu een winkel vol boze gedachten, lusten, boze daden en begeerten zou zien. Hoe groot was zijn teleurstelling, toen hij 's middags een glazen figuur zag, een glazen mens, waarin hij het aderwerk en de bloedsomloop zag, normaal en bij koorts. Dat was een tegenvaller. Wat deze knaap ontging, kan ons geschonken worden. Immers wij zijn voor onszelf verborgen. Wij kennen onszelf niet buiten de Heere. Zelfkennis en Godskennis hangen zo nauw tezamen. Maar wie zich hier biddend zet onder de prediking door Jona, ziet deze man almaar dichterbij komen, totdat deze man voor ons van vlees en bloed wordt. Totdat wij onszelf herkennen. Wij zouden boven dit Bijbelboek allerlei opschriften kunnen plaatsen, bijvoorbeeld: een mens wil nooit wat God wil. Of: alle ellende in ons leven hebben wij aan onze eigenwilligheid te danken. Of ook: Gods raad zal bestaan.

'En het woord des Heeren geschiedde tot Jona de zoon van Amitai, zeggende maak u op, ga naar de grote stad Ninevé en predik tegen haar; want haar boosheid is opgekomen voor Mijn aangezicht'. Ziedaar de man! Jona. We weten niet veel van hem, maar weten toch ook genoeg. Hij was een profeet. Dat is een man die maar niet wat staat te bazelen, maar een dienstknecht van God is. Is het al een onwaardbaar voorrecht een kind van God zijn, een knecht des Heeren te zijn, gaat daar nog bovenuit. Immers hoe groter de vorst, hoe groter de ambassadeur. De gezant van Amerika is een man van aanzien. Hier springt alle aardse grootheid weg, want de Heere maakt al Zijn gezanten gelijkvormig aan Zijn Zoon. Hij verheerlijkt Zichzelf, niet Zijn profeten en apostelen. De grootste heerlijkheid gaat schuil onder de grootste eenvoud.

Jona was een profeet, hij leefde in de tijd van Jerobeam de tweede, toen het tienstammenrijk op zijn laatste benen liep. Van deze Jerobeam lezen wij in 2 Koningen 14:25: 'Hij bracht ook weder de landpalen Israels van de ingang van Hamath tot aan de zee van het vlakke veld naar het woord des Heeren dat hij gesproken had door de dienst van Zijn knecht Jona, de zoon van Amitai, de profeet die van Gath-Hezer was'.

Hij had dus de Heere gediend. Een en andermaal had hij een opdracht gehad. Hij was een *gezonden* knecht! Daarin onderscheidde hij zich van alle valse profeten, die profeteren uit hun eigen hart. Het onderscheid van de ware en valse profeten ligt in de zending en in de boodschap. De Heere zegt uitdrukkelijk tot Israel, dat Hij deze profeten niet gezond heeft. Zij lopen voor eigen huis, zij profeteren uit hun hart, zij doen het volk geen pijn, beloven een hemel die er niet is. Zij spreken alleen van heil nimmer van onheil. Zij doen aan de woorden Gods af en toe, veranderen het Woord Gods naar eigen smaak en passen de Christus der Schriften aan, aan de smaak van het volk. De ondertoon van hun prediking en leefwijze is: 'ik zal vrede hebben, ofschoon ik naar het beleven van mijn eigen hart wandel en weiger van mijn zonden af te gaan'.

'En het Woord des Heeren *geschiedde* tot Jona'. Dat is een wonder! Hoe gebeurde dat? Door een gezicht, of door een droom, of door een inwendige openbaring of door een stem uit de hemel? Dat weten wij niet. Het doet ook niet ter zake. Omdat de Heere vandaag Zijn Woord laat geschieden door het Woord der prediking. Het is niet meer de gewoonte des Heeren dat het Woord door profetische openbaring tot ons komt, maar door middel van de prediking, waarin God als met eigen mond door de mond van de dienaar tot ons spreekt. Immers: 'Wie u hoort, die hoort Mij'. Dat geschieden is niet een geschieden buiten God om. Integendeel dat is immers een geschieden, waarbij de Heere Zelf tegenwoordig is. Wij beschikken niet over het Woord, maar het Woord beschikt over ons. Vandaar dat de mens soms gevoelt: daar was vanmorgen een bediening. Wanneer het Woord uitgaat, is daar een gebeuren. Dan gebeurt er wat! Dan spreekt God onder de bediening van de Heilige Geest als met eigen stem van de hemel. Zalig wie hoort, de woorden ook van deze profetie. 'Liefelijk toch zijn de voeten desgenen die het goede boodschappen'. Tot de anderen zegt de Heere: zij zullen geen dageraad hebben. 'En het Woord des Heeren geschiede': Dat kan op velerlei wijzen. De prediking is het hart en het centrum. Maar er zijn vele middelen: de opvoeding, de school, de catechisatie, het Bijbel lezen, het kalenderblaadje, een gesprek, een gebeurtenis. Het belangrijkste is horen en gehoorzamen. Want dat hoort in de Schrift bij elkaar en wordt door ons op rampzalige wijze uit elkaar getrokken. O, hoe zalig die hier zit met de bede van een Samuel: 'Spreek Heere want Uw knecht hoort'! Dat is die in de binnenkamer voor Hem neerknielt.

Vandaag is het Woord des Heeren tot u! Wat zegt dat Woord tot u? Het komt tot u persoonlijk! Wat zegt Hij tot een ieder? Bekeert u en gelooft het Evangelie! Hoe vaak heeft u dat reeds gehoord en wat heeft u ermee gedaan? Tot Jona geschiedde het woord: 'maak u op ga naar de grote stad Ninevé en predik tegen haar'. Hij wordt uitgeroepen uit zijn rust en uit zijn gemak. Het lichaam en de ziel moeten bereid gemaakt worden om de stem Gods te volgen. Zo brengt de prediking in het leven van een mens de onrust. Er is geen grotere onruststoker dan het Woord Gods. De eerste uitwerking van het Woord Gods is niet de rust, maar de onrust. Zo roept de Heere ook nu de zondaar: 'Ontwaakt gij die slaapt en staat op uit de doden'. Waarom is dat nodig? Omdat wij ons hier zo thuis voelen. Bent u waarlijk ontwaakt? Dat blijkt uit het horen van de stem van het Woord. En het blijkt uit het opstaan. U zegt: jawel, maar hier gaat het over de knecht des Heeren. Ook tot hen die in de een of andere roeping, ambt of functie staat, komt telkens weer het oude woord dat steeds weer fonkelnieuw blijkt te zijn. Hoor wat de Heere Christus zegt: 'Zo wie achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij'. Het kan zijn, dat de Heere in deze prediking een jongen tot een bijzondere taak wil roepen. 'Bidt dan de Heere des oogstes dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitstote'.

Jona krijgt een bijzonder bevel. Hij moet naar de grote stad Ninevé. Hij moet uit het vaderland, uit de oude vertrouwde omgeving, en gaan naar het buitenland. Dat is niet gek, zegt er iemand. Misschien heeft iemand het voornemen om eveneens een buitenlandse reis te gaan maken. Maar het is voor Jona geen plezierreis, maar een ingespannen werkreis. Hij moet naar het trotse Ninevé. Jona moet een straatprediker worden in Ninevé. De glanzende hoofdstad van het Assyrische rijk. Brandpunt van heidense cultuur. Volgens een verhaal gebouwd door Nimrod, na de Babylonische spraakverwarring, een stad van 1000 jaar oud. De grootste stad en de machtigste monarchie van de omgeving. Een stad met enorme lange straten, wel 20 kilometer lang. Jona loopt een dag, voordat hij in het middelpunt van de stad is gekomen. Wat is deze stad betoverend schoon! Alles wat er aan cultuur en kunst in die tijd was, was in deze stad door de wereldheerser samengebracht. Een stad van meer dan 2 miljoen inwoners, die nog nooit is ingenomen. Groot was Ninevé, groot in omvang, groot in kunst, groot in rijkdom, maar ook groot in de zonde. Elk mens draagt de kiemen van alle zonden in zich. Dat geldt van de mensen altijd en overal. Maar hoe meer mensen er samenwonen, hoe meer deze kiemen tot ontwikkeling kunnen komen. Geldt het reeds van onze steden, dat zij (hoewel de doorwerking van het christendom een remmende factor is) reeds stapelplaatsen van de ongerechtigheid zijn? Hoeveel te meer van een heidense stad als Ninevé, waar geen inbindende machten werkzaam waren. Integendeel, alles was er op uit hen te stijven in het gevoel van hun onoverwinnelijkheid. Wie doet ons wat? 'Hunlieder boosheid is opgeklimmen voor Mijn aangezicht'.

Hun boosheid is opgeklimmen, of anders gezegd: is roepend. Hebt u weleens in een grote stad gestaan? Wat een geratel en een gedender van het verkeer. Daar bovenuit klinkt het geroep van de zonden tot God. Maar nu Lunteren: Wat een drukte gisteren in de Dorpsstraat. Wat een beweging. Geloven wij, dat het geroep van onze zonden daar boven uit is gegaan? Of zouden onze dorpszonden en buurtzonden niet roepen tot God? Laten wij de hand in eigen boezem steken, gemeente. De vreselijkste zonde is het *ongeloof!* Uit hoeveel huizen en boerderijen klimt deze zonde tot God. Uit deze wortelzonde klimmen allerlei andere zonden tot God omhoog. Zonde van hoogmoed, van eigengerechtigheid, van oneerlijkheid, van onreinheid, van laster en ga maar door. Zo erg als Ninevé is het bij ons toch niet? Het wegen der ongerechtigheid gaat bij God geheel anders toe dan onder de mensen. De mensen schreeuwen moord en brand over dingen, die God ook haat, maar de Heere klaagt ons aan onder het geweld van de heilige wet van God. Lees die eens, herlees die eens, en kom dan nog eens terug. Ninevé had geen idee, dat het er zo voor stond bij de levende God. Dat is juist het gevaarlijkste, want de Heere heeft een maat voor volkeren en steden, en dorpen en ook voor iedere man afzonderlijk. Loopt deze maat over, dan is het gebeurd met zulk een volk. Het oordeel komt onverwacht. Zo wij nog onbekommerd voortleven, dan is er alle reden tot verootmoediging. Dat wij er op letten: 'Kus de Zoon, opdat Hij niet toorne en gij op de weg zou gegaan, wanneer Zijn toorn maar een klein weinig zou ontbranden'! Ninevé was rijp voor het oordeel.

'En predik tegen haar'. Jona wordt straatprediker. Een beetje 'Leger des Heilsachtig'? Wel goed, Jona moet er niet gaan wonen, maar gaan prediken. Hij moest niet solidair met Ninevé worden, maar tegen haar prediken. Tegen *haar!* Preken met het Woord Gods. Hij moet hen het oordeel Gods aanzeggen en hen de zonden in het aangezicht slingeren. Hij moet hen oproepen tot boete en berouw. Jona wordt voorbereid tot een moeilijke taak. Hij wordt niet in de watten gelegd. God behandelt Zijn dienstknechten zeer eerlijk. Hij laat hen de kosten wel terdege overrekenen. De ware prediking vindt *geen* aanknopingspunt in de zondaar. Die prediking is niet naar zijn aard! Die prediking is niet naar zijn denken, willen en begeren. Christus is 'een teken dat wedersproken zal worden. Gezet tot een val en een wederopstanding veler in Israël'. Zo heeft de prediking van alle eeuwen wel te zorgen dat de woorden van God naarstig worden uitgesteld, maar tegelijkertijd te bedenken, dat zij geen stap opzij heeft te lopen voor de wensen en strevingen van de mens. Daarom o mens wanneer het Woord Gods u tegenkomt, betekent dat een botsing. Want het Woord Gods is recht, maar wij deugen niet.

Zo ook bij Jona. Tegen het bevel van God stelde hij een *mening*. Hij wist het beter dan de Heere! 'Maar' Jona maakte zich op om te vluchten. *Maar...* dat duidt op een tegenstelling. Dat wijst op een botsing. Dat gebeurt dagelijks. Lezen wij niet dagelijks van mensen die met elkander in botsing komen? Elke dag zijn er zoveel doden in Nederland. Dat is de tol die Nederland betaald aan het snelverkeer. Maar er zijn veel meer botsingen op aarde. Die hoort u niet, maar ze zijn veel feller! Zo'n geestelijke botsing wordt altijd ingeluid met het woordje '*maar*'! Hier staat wil tegenover wil. Gods Woord staat tegenover de betweterij van de mens. Zodra God met Zijn wet en Evangelie komt, komt de mens met zijn '*maar*'. Met dit woordje '*maar*' wil de mens zijn schuldige ongehoorzaamheid voor God bedekken! Er was inderdaad van Jona's standpunt heel wat tegen het gebod Gods in te brengen. Profeet zijn viel al niet mee. Het was het bijzonder privilege van Israël de ware profeten te negeren te doden en te stenigen, die God tot hen zond. Als het de profeten reeds zo verging onder Israël, hoe zou het gaan onder de Nineviëten? Was hij niet een eenvoudig man uit Galilea? Zou zijn prediking enige ingang hebben? Zouden zij hem niet met de voeten vertreden? Wat moest hij tegen twee miljoen mensen beginnen? Ach te midden van zijn eigen volk was al zo moeilijk, maar dan te midden van spotters. Stel dat zij zich bekeerden. Wat dan? Hij was geroepen tot voorgaan in het Koninkrijk Gods. Jona wist wel hoe het stond met zijn eigen volk. Noch zegeningen noch tuchtigingen hadden gebaat. Syriërs hadden hen ingetoomd. Nu moest hij naar de heidenen. Maar was hij niet blij met de bekering van Ninevé? Nee! Het heil is alléén voor Israël. Niet voor de heidenen. Jona kende zijn God te goed. Hoe goed? Wel dat Hij barmhartig was en zeer goedertieren. Dat Hij in staat was de Syriërs te bekeren. Dat wilde Jona niet! Dat mocht niet! Daaraan zou hij zijn medewerking niet geven.

Gemeente, hier moeten wij even rusten. Wij moeten even tot onszelf komen! Want ontroerende diepten van ons menselijk hart zijn hierin blootgelegd! Want ik heb u gezegd: hier zien wij het binnenste van het hart blootgelegd. Dat wilde Jona later weten. Hij heeft het te boek laten stellen. Is dat niet eerlijk? Hij heeft niets verzwegen! Al zijn zonden en overtredingen heeft hij later in het licht van Gods genade te boek laten stellen. Is dat bij u al zover? Dat u uw dwaasheid wilt weten in het licht van Gods genade? Heeft u al eens uw best gedaan om alles wat uw hart beroert tegen de wet en het Evangelie te boek te stellen? Jona heeft dat wel gedaan. Genade maakt eerlijke mensen die het voor God en de mensen weten willen, dat zij onwillig waren. Dat betekent dat wij er niet mee te koop willen lopen en er meestal over zwijgen in het licht van Gods genade. Gemeente, het maakt ons beschaamd!

Wat zien wij? Jona dacht misschien: die heidenen zijn te diep gezonken. Dat kan niet meer. Maar is het nog steeds niet zo? Dit wordt nog steeds gehoord. Dat soort van mensen... O ja, als we in de glorie zijn, geloven we in de almacht Gods. Maar in de werkelijkheid? Waarom zwijgt u dan immer tegen degenen, met wie u dagelijks in aanraking komt? Ligt dat niet op de bodem van uw hart: voor hem kan het toch niet meer! Waar is het dadelijk geloof in de almacht van Christus? Er zijn géén grenzen aan Zijn macht! Of wel? Ja zegt u, maar Jona had een zending. U niet? Zegt de Heere niet van al Zijn kinderen, dat zij Zijn getuigen zullen zijn? Jona kon ze niet bekeren. U kunt dat ook niet en dat hoeft ook niet! Dat kunt u veilig aan de Heere overlaten. Wij denken te klein van de barmhartigheid Gods. Maar ook, o afschuwelijke inperking van de genade Gods, voor die of die is het toch niet! Gaat de arbeid onder de heidenen, onder de van het Woord Gods vervreemden niet gelijk op met het geestelijk peil der gemeente? Hoe meer geestelijk dood het in een gemeente is, hoe meer men zich in zichzelf opsluit. Wat een stilstaande poel, wat een kwalijke dampen! Ja zegt u, maar dat zijn Farizeeërs. Rustig aan, dit werd gevonden in het hart van een kind Gods, van een profeet. Arglistig is ons hart. U bent geroepen om aan uw vijanden het Evangelie verkondigen. Doen zij boete? Dan is er bij God erbarming!

Maar Jona maakte zich op om te vluchten naar Tarsis. Hij deed alsof, hij zei niet nee, maar hij deed alsof. Hij maakte zich op, maar hij deed het niet. Zie gemeente, een nieuwe trek van ons verdorven hart! Ja zeggen, maar nee doen! Schijngehoorzaamheid is de ergste zonde! Daarom zegt Samuel tot Saul: 'Gehoorzamen is beter dan offeranden, opmerken beter dan het vette der rammen'. O, die ijver in eigen godsdienstigheid! O, dat lopen voor eigen begeerten! Hoe wakker is dan de mens. Is het leven uit de werken of is het leven uit het geloof? Wat een indrukwekkende werken kunnen er zijn, maar zonder wortel van het geloof. Jona nam ontslag uit de dienst des Heeren. De Heere heeft wat te stellen met Zijn kinderen. Hij werd deserteur, maar hij zei het niet. Zo zitten er hier ook wel die niet de moed hebben om nee te zeggen, maar van God af onder de schijn van veel vrome woorden of werken. Maar hoor het woord des Heeren: 'dit is Zijn gebod, dat wij geloven in de Naam van de eniggeboren Zoon van God'. Gehoorzaamheid, ook geloofsgehoorzaamheid, is beter dan offeranden!

Jona ging op de vlucht. Hoevelen mensen zijn er die op de vlucht gaan! Jona ging naar Tarsis. Hij ging naar het westen, precies naar de andere kant. Het oosten was voor het aangezicht des Heeren. Hoe is het mogelijk? Denk aan Psalm 139: 'Waar zou ik heengaan voor Uw Geest en waar zou ik heenvlieden voor Uw aangezicht'. Wij gaan mogelijk naar Spanje, een uithoek. Waar kruipt u heen? Dat hoeft niet Spanje te zijn. U hoeft geen goudland te zoeken, maar het kan ook uw werk zijn. Gods Woord heeft u gehoord, en het is tot u gekomen. Het kan zijn een vlucht in drukten, in zaken. Wij zitten niet stil. Sommigen mensen die bewonderenswaardige prestaties leveren, doen dat alleen omdat ze op de vlucht zijn voor God. Of vlucht in de drank, of een vlucht in uitbarstende zonden. Gemeente, wat dwaas om zo bezig te zijn! Jona gaat op de vlucht en zo snel mogelijk. Hij gaat van Gods aangezicht weg. Hij was echter blind. Elke zonde klimt op voor Gods aangezicht. Overal! Gemeente wat is het karakter van de zonde? God weg dringen. Geen rekening houden met Zijn oren en Zijn ogen. Toch is Gods aangezicht vol van vriendelijkheid, daarvan wist Jona wel af. Hoe vriendelijk was het in zijn dorp en in zijn gezin. Hij ging weg, naar Jafo, daalde af. Pas op man! Luister naar je ongeruste consciëntie! Het ging bergafwaarts. In alle opzichten! De thermometer van ons geestelijk leven daalt per minuut. Want in Gods weg te zijn, al is die nog zo zwaar, is alleen goed. 'Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad'. Maar buiten Gods weg te zijn, al gaan wij door de weelde en de voorspoed heen, is een ramp! Met als gevolg een veroordeeld geweten en als resultaat inzinking! Het wordt hoe langer hoe kouder. En dan verstompt ook het gebedsleven.

Jona moet een schip hebben. Hij zoekt en hij vindt. Dat staat in de Bijbel. Maar wel van de mens die God zoekt. Echter ook van de mens die God *niet* zoekt! Ook daar geldt: wie zoekt die vindt! Wie de ongerechtigheid zoekt, die vindt, wie kwade gezelschappen en vrienden zoekt, die vindt ze ook! Letten wij daar op? Hij moet betalen. Niets is voor niets. Hij betaalt de vrachtprijs. Dat is geen klein bedrag. Sommige verklaarders menen, dat hij voor het hele schip heeft betaald, voor de anderen erbij. Dat is geen kleinigheid. Hij betaalt de rekening. 'Voldaan' staat erop. Maar straks krijgt hij de rekening van God thuis! Jona betaalt een groot bedrag. Voor de bereiking van eigen doeleinden is er altijd geld. Moet u maar eens zien wat een gebouwen er verrijzen voor het vermaak van de mens. Voor goddeloze doeleinden is er geld in overvloed. Voor het werk is er overvloed. Wanneer de middenstanders iets willen organiseren is er geld. Wanneer de boeren een gebouw willen hebben, staat het er. In Lunteren staan er gebouwen. Waar is er een goed gebouw om onze jonge mensen in de dienst des Heeren te oefenen? Ik zeg dit om u in de liefde op te scherpen. Er wordt in Lunteren gegeven. Daarvoor zijn wij dankbaar. Maar hoe wordt er gegeven? Hebben wij Gods eer op het oog?

Jona betaalde de prijs. Die prijs is duur gemeente! Altijd te duur wanneer wij op wegen zijn van God af. Daar is een meisje, dat niet naar de indringende waarschuwingen van vader en moeder heeft geluisterd en met een man is getrouwd, die niet in Gods wegen gaat. Wat is de prijs ervan? Een levenslange kwelling, wanneer haar consciëntie nog niet is afgestompt, anders verval in haar geestelijk leven. Een jongen die zich uitleeft in zijn zondige driften. Wat is de prijs? Een wrak, een onreine consciëntie. Het nageslacht eindigt in gierigheid, hard als een zilveren gulden. Van God af. O die prijs! Waarmee zult u betalen wanneer God u tegenkomt? Dat is nooit te betalen! Wroeging zal het gevolg zijn. Bedenk die prijs. Is die niet te hoog? O zondaar, wat ik u smeken mag: verlaat de goddeloosheden en leef! Al wordt u tachtig jaar, dan is uw leven niet meer dan twee seconden bij de eeuwigheid. God roept u vandaag bij uw vlucht en zegt: 'bekeert u en geloof het Evangelie'! Niemand kan die prijs voldoen, en Hij heeft het rantsoen geleverd, de prijs betaald. Wend u tot Hem heen en wordt behouden. Wie God verlaat heeft smart op smart te vrezen. 'Keert weder gij afkerige kinderen! Ik zal uw afkeringen genezen. Zie hier zijn wij, wij komen tot U, want Gij zijt de HEERE, onze God'.

Zie het gevaar! Zag Jona die niet? Nee, hij was betoverd door de zonde. Hij wilde liever sterven dan Gods wil doen. Hij vluchtte liever achter een houten schot van een paar centimeter dan onder de allesomvattende armen Gods. Wat een dwaas! Wie zei dat...? Zijn wij dan beter? Is God u te sterk geworden? Hij heeft u overwonnen één en andermaal? Gelukkig want wanneer de Heere niet sterker was dan een zondaar, dan zouden wij nooit tot Hem komen! God zal met Zijn Woord tonen, dat Hij sterker is dan de mens. Maar wel door een diepe weg. Laat zulk een dwang voor u niet nodig wezen! Hebt u uw nee al teruggekregen? Waarheen gaat u? Gaat u naar het oosten of naar het westen? Naar het licht of naar de duisternis?

Amen

G. Boer

